

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ^a
DOSAR NR

SENTINTA CIVILA NR.
SEDINTA PUBLICĂ

D 56/2006

S-a luat în examinare actiunea civilă formulată de reclamantul B... împotriva pârâtelor DGFP TIMIȘ, DIRECTIA REGIONALĂ VAMALĂ TIMIȘOARA, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, UNITATEA VAMALĂ TIMIȘOARA având ca obiect anulare decizie.

Procedura completă.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei DGFP Timiș solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentanta pârâtei DRV Timișoara solicită respingerea acțiunii conform motivelor arătate prin întâmpinarea depusă la dosar.

TRIBUNALUL

Prin contestatia înregistrată la Tribunalul Timiș sub nr.... reclamantul B.. a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Directia Generală a Finantelor Publice Tuniș, Directia Regională Vamală Timișoara, Autoritatea Națională Vamală București și Unitatea Vamală Timișoara, anularea actului constatator nr.... emis de Biroul Vamal Timișoara precum și anularea deciziei nr.... emisă DGFP Timiș.

În motivare se arată că în anul 2002 reclamantul a introdus în țară autoturismul care a beneficiat de regimul tarifar preferențial în baza certificatului EUR 1 nr. C 170689 /30.10.2002. În urma controlului efectuat "a posteriorii" i s-a comunicat că regimul tarifar preferențial nu se poate aplica și s-au stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei de ... lei întrucât certificatul a fost incorect eliberat. Acest argument nu poate fi reținut întrucât autoturismul în cauză este un bun importat din Germania, pentru care s-a făcut dovada originii sale și în consecință regimul tarifar preferențial care i s-a acordat la data importului este întemeiat. Procedura de eliberare a certificatului este reglementată de Protocolul 4 privind definirea noțiunii de produse originare și în speță au fost respectate dispozițiile art. 17 și art. 29 din Protocol. Pentru a putea dovedi originea unui bun este necesară existența unui certificat de circulație EUR, care în speță nu poate fi ignorat de autoritatea vamală română. Ca atare se impune admiterea contestației întrucât autoritatea vamală germană a revenit asupra răspunsului ce a stat la baza emiterii deciziei nr. 118/56/22.03.2006 întrucât a fost eliberat ulterior certificatul EUR înr C 534582/01.03.2006 care confirmă din nou originea preferențială a aceluiași autoturism.

În drept cererea s-a întemeiat pe dispozițiile OG 92/2003 art. 102 alin. 2, HG 1114/2001, Protocolul 4 și 7 /27.12.2001.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta DRV Timișoara a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea actului constatator nr. 1733/12.10.2005 arătând că ANV București prin

adresa 50566/13.09.2005 a comunicat către B.V. Timișoara că în urmă controlului „a priorii” a certificatului EUR 1 nr. C.pr.c. 170689 administrația vamală germană nu a putut confirma originea bunului, autoturismul neputând beneficia de un regim tarifar preferențial. Conform art. 107 HG nr. 1114/2001 în toate cazurile în care în urma verificării dovezii de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiat, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea unui act constatator.

Certificatul eliberat ulterior nu îndeplinește condițiile de eliberare prevăzute la art. 18 din Protocolul 1 pentru definirea noțiunii de produse originare și nu poate fi luat în considerare la acordarea regimului preferențial întrucât nu a fost emis de autoritatea vamală germană care a invalidat certificatul inițial.

Autoritatea vamală română nu se pronunță asupra originii bunului ci are datoria să constate că la momentul raportului s-a prezentat o dovadă de origine invalidată de autoritatea vamală competentă și se pronunță asupra originii bunului.

De asemenea, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș prin întâmpinarea depusă la dosar (fila 20) s-a opus la admiterea acțiunii arătând că își menține punctul de vedere exprimat prin decizia nr. 118/56/22.03.2006 arătând că au fost respectate în totalitate dispozițiile art. 106-107 din HG nr. 1114/2001 privind verificarea dovezilor de origine și față de dispozițiile art. 17 și 28 din Protocolul privind definirea noțiunii de produse originare” care prevăd obligația păstrării dovezii de origine și a documentelor probatorii se impune respingerea contestației.

Raportat la cererea de suspendare a executării actului constatator nr. 1733/12.10.2005 a Biroului Vamal Timișoara, instanța, prin încheierea din 10.05.2006 a respins-o reținând că doar inconvenientul financiar produs reclamantului prin executarea imediată a actului atacat nu poate justifica măsura suspendării, aceasta trebuind să facă dovada unei situații excepționale în care executarea actului îi produce o pagubă ce nu ar mai putea fi ulterior reparată. Ca atare s-a concluzionat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 15 din Legea nr. 554/2004.

Față de probatoriul administrat în cauză instanța reține următoarele :

În anul 2002 reclamantul a introdus în țară autovehiculul W care a beneficiat de un regim vamal preferențial prin prezentarea certificatului EUR nr. C 170689/30.10.2002, ulterior, s-a întocmit actul constatator nr. 1733/12.10.2005 de către Biroul Vamal Timișoara care a stabilit obligații financiare suplimentare în cuantum de .. cu motivarea că în urma adresei ANV București nr. 50566/13.09.2005 privind controlul „a posteriorii” pentru certificatul EUR 1 nr. C 170689 autoritatea vamală emitentă a informat faptul că exportatorul menționat în caseta 1 nu a dovedit originea preferențială a autovehiculului în cauză și deci acesta nu poate beneficia de regimul tarifar preferențial.

Împotriva actului constatator reclamanta a formulat contestație prevăzută de art. 175 și urm. Cod procedură fiscală iar prin decizia nr. 118/56/22.03.2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș s-a respins ca neîntemeiată cererea cu motivarea că față de rezultatele controlului „a posteriorii” comunicat de Autoritatea Națională Vamală la Biroul Vamal Timișoara sub nr. 25948/28.09.2005 s-a concluzionat că autovehiculul nu mai poate beneficia de regim vamal preferențial și că, de vreme ce nu au fost respectate dispozițiile art. 17 și 28 din protocolul pentru definirea noțiunii de produse originare în mod corect s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 106 și 107 din HG nr. 1114/2001.

Raportat la aceste argumente, instanța reține că într-adevăr potrivit adresei autorității vamale nu s-a putut confirma, în cazul autoturismului menționat dacă acesta este o marfă de origine în sensul Tratatului CE - România întrucât firma menționată ca exportator nu a participat la verificarea „a posteriorii” a dovezii de preferință și față de acest răspuns pe care autoritățile vamale române nu-l pot censura s-a procedat la aplicarea dispozițiilor art. 106-107 din HG nr. 1114/2001, pentru recuperarea datoriei vamale. Dar instanța mai reține că nu se justifică caracterul de marfă „de origine” în înțelesul Protocolului pentru definirea noțiunii de „produse originare” doar pe considerentul că exportatorul nu a participat la verificarea dovezii de origine. Este adevărat că Protocolul stabilește în art. 17 și 28 obligații în sarcina exportatorului privind păstrarea documentelor justificative prezentarea acestora oricând la cererea acestora

autorităților vamale ale țării exportatoare dar încălcarea acestor norme din partea exportatorului prin neprezentarea documentelor la controlul ulterior nu este imputabilă beneficiarului, reclamant în prezenta cauză. Acesta pentru a reconfirma regimul tarifar preferențial acordat anterior a solicitat către Vama centrală Munchen eliberarea ulterioară a unei alte dovezi de circulație preferențială, cerere aprobată prin eliberarea unui nou certificat EUR 1 nr. C 524582 care atestă ca autoturismul în litigiu este o marfa de origine din Comunitatea Europeană și până la infirmarea valabilității acestuia instanța apreciază ca regimul vamal preferențial acordat inițial este valabil întrucât relevant la acordarea acestuia este caracterul de „produs originar” al autoturismului în cauză.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept instanța reține ca se impune admiterea contestației și văzând și dispozițiile art. 17, 18 și 20 din Legea nr. 554/2004 va dispune ea actului constatator nr. 1733/12.10.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara și a Deciziei nr. 118/56/22.03.2006 a Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș .

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamant B în contradicție cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș, Direcția Regională Vamală Timișoara, Autoritatea Națională Vamală București, Unitatea Vamală Timișoara și în consecință dispune anularea actului constatator nr. 1733/12.10.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara, precum și a deciziei nr. 118/22.03.2006 emis de Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș .